

[Erhard Jakobsen]

taljeret gennemgang, men det afhænger af visse ting.

Det afhænger bl.a. af, om vi selv kan få lydhørhed for en række krav, der vedrører boligens område. Vi må fremhæve, at der gang på gang her i Folketinget er talt meget stærkt om at gøre noget for ejerboligen. Nu skal det altså indfries, hvis man mener noget med det. Man kan ikke gå uden om det længere. Hvordan det skal gøres, sådan at vi kan få det til at passe ind med aftaler, med skattereform, må man se på.

Centrum-Demokraterne er efterhånden kommet med, jeg tror 7-8 forskellige muligheder – ikke forslag, men muligheder. Vi har f.eks. peget på, at kan man ikke fjerne lejeværdien af egen bolig, fordi det er for stort et spring eller det er aftalestof osv., jamen så kan man i hvert fald lempe på lejeværdien af egen bolig ved f.eks. at give fradragsret for vedligeholdelse op til et vist beløb. Hvis man gør det, så vil det lempe lejeværdien i en lang række tilfælde. Det vil samtidig rette et dødsstød imod det sorte arbejde. Og så koster det ikke det offentlige en klink, fordi det, man taber i provenu ved, at nogle får fradrag, vinder man i indtægt derved, at nogle andre må opgive en indtægt, som de før ikke har opgivet.

Vi må også stadig væk pege på, at ejendoms-skatteerne er en stor belastning ikke bare for ejerne, men også for lejerne i de store sociale boligejendomme. Derfor må vi også dér sige, at lige så meget som at snakke om skattelettelse med hensyn til indkomstskatten er der grund til at tale om skattelettelse med hensyn til ejendomsskatteerne.

Jeg tror, det er 75 pct. af LO's medlemmer, der bor i eget hus. Og det er da givet, at den dag, de skal diskutere lønkrav, ser de lige så meget på, at deres udgifter ved ejendommen er steget, som de ser på deres trækprocent. Det er ikke deres marginalskat. Den kender de jo først året efter. Den kender de jo ikke den dag, de står og skal tage stilling til det.

Vi medvirker også gerne med hensyn til 6 pct.-historien, men vi gør det med forbehold. Vi gør det på den måde, at vi finder ikke, at tiden er inde til at gøre det, men vi vil godt medvirke til det. Men det er på regeringens ansvar. Det er regeringen, der må tage ansvaret for, at man gør det, og at man gør det nu. Vi mener ikke, at det er noget af det, landets økonomi afhænger af.

Vi mener, at landets økonomiske fremtid i første række afhænger af, at man fortsat får forståelse hos LO for, at her i landet skal lønnen stige 1 eller 1½ pct. mindre end i de andre lande. Det afgør landets økonomi. Alt det andet er småtteri sammenlignet med den ene ting.

Jeg har mine stærke tvivl om, at det i LO-kredse spiller nogen større rolle, om man får et tilbud om at lette på 6 pct.-skatten eller sådan noget. Det tvivler jeg meget på, men det må man jo lade parterne om. Det ved jeg ikke nok om. Jeg har bare omgædes nogle af de folk i nogle år, og derfor tror jeg altså ikke, det har den store virkning.

Centrum-Demokraterne medvirker altså gerne, men vi vil ikke være med til i og for sig at anbefale, at man gør det. Vi erkender bare, at har man en regering, ja så skal den også have mulighed for at fungere og skal ikke stoppes i alt, hvad den gerne vil igennem med.

Jeg må i den forbindelse sige, at det ikke må glemmes, at Centrum-Demokraterne intet ansvar har for denne regering. Da vi skulle give dronningen gode råd, stod der »Poul Schlüter« på sedlen, men der stod samtidig »til at danne en regering bestående af de gamle firkløverpartier«.

Så vi hæfter ikke for denne regering. Men det betyder ikke, at vi ønsker den væk; det betyder, at vi står bag den. Og vi skal jo have en regering. Men i den forbindelse må jeg sige, at lykkes det ikke regeringen at få forlig med Socialdemokraterne, hvad vi inderligt håber, så er vi stadig væk parate til at medvirke. Men så er sagen mere kompliceret, for så må vi nødvendigvis forlange, at regeringen først er enig med Fremskridtspartiet, inden man kommer til os, for vi vil ikke bringes i en situation, hvor vi skal bruges sådan, at hvis Fremskridtspartiet siger nej til noget, så skal vi presses til at sige ja til noget mere i retning af, hvad Fremskridtspartiet ønsker. Så megen erfaring har vi altså i politik, at den hopper vi ikke på, og det siger vi på forhånd.

Vi er parate, vi vil gøre meget for at hjælpe regeringen igennem, for hvad i alverden skal vi ellers gøre, hvis regeringen ikke kommer igen? Vi skal have en finanslov, og regeringen skal have rimelige vilkår.

Vi deltager altså ikke i en vældig kritik af regeringen, men vi deltager heller ikke i en vældig kritik af Socialdemokratiet, som den har lydt